

10.9.26 - 118 -

[1]

ב' חשיר.

מבוקר הוטב לרננת. מאום ירד. היא דברת
קצת. אך בצמרים חורע שוב מצבה. עוית נוראח חקמח אותה.
מיחח כולח תכולח וקרח. עיניח מיו כזכוכית. שיניח מיו
מדוקח ומיח קפוז. אי-אפשר היח בקושי מאומץ להכניס יד
או כף לתוך מיח. רק קצף נזל דרך השפתים. כשרצתי להפח
קרח - מייתי נואס. המאפצויותיח של מוליה מחזירו אותה
לחיים. מאום הגיע עד 41,2. זריקח מים קרים וכלור השקיסו
אותה. המאפציות הועילו לה קצת. ירד קצח מאום, אך עתה
מערב מאו עולה. שוב היא ישנח.

11.9

ב' חשיר.

[1]

למנח בוקר בא ד"ר בנימיני. מאו יעץ לתזמין
רומח קצבים איינהורן. שניחם יחד עם טיטל המייעצו זמן רב.
לא קכעו אח המחלה.

- בצמרים בא דויטש. מאו אפר שאין כל סכנת.
צוה לעשות חוקן עם מינין. לדעתו זוהי שעת. יעץ להאכילח
דיטא, צנימים וחלב. רשם גם תרופח.

אח"כ בא בנימיני. מסרחי לו דברי דויטש.
מאו מתנגד בכל חוקף לעצוה דויטש-אעשה כצברי בנימיני.
אח"צ מוטבלח, מאום יורד.

מצב מאום שלה :

שלטום : - בשעה 12 - 37,8 ; בשעה 4 - 40,4 ;
מחמול : - בבוקר 7 - 37,8 ; ב-5 - 41,2 ; 4 - 40 ;
ב-6 - 39,7 ; ב-8 - 39,8 .